

تصیمات محاکم

تصمیم دیوان عالی تمیز بر تقدیم

در مورد محاکومیت موخر در صورتیکه نسبت بمورد اجاره حکم بملکیت دیگری صادر شده باشد

در صورتیکه حکم صادر خلیلی بحقوق او وارد می‌ساخت مانع نداشت که طبق ماده ۳۰۹ قانون آزمایش به تقدیم عرضحال اعتراض به حکم مبادرت نماید ایناً انصاف مستأجر از شکایت بصلاحیه اعتراض موثری نیست که خلیلی بر حکم مزبور وارد سازد چه آنکه ممکن است اقامه دعوی مزاحمتی از طرف مستأجر شده و در جریان رسیدگی مزاحمت مرتفع و مستأجر از تعقیب و شکایت خود صرف نظر نماید مضافاً باینکه در صورتیکه ملک مستحق للغير براید طبق مقررات مشتری میتواند از جهت ثمن و خسارات با تقدیم دهنده رجوع نماید بنابراین بجهات مزبور و سایر علل و جهانی که در حکم مفترض عنده ذکر شده حکم مزبور بی اشکال است و تأیید میگردد -) محاکوم علیه تمیز خواسته دیوان عالی تمیز شعبه (۴) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۴۱۴۸ ر ۲۱۷۷

بتاریخ ۳۰ مرداد ۱۳۹۰ چنین رای داده است :

(اولاً مدعی علیها چون در دعوای وقیت دخالت نداشته نسبت بمحکومی که در اینخصوص صادر شده حق اعتراض دارد و رد اعتراض مشار الیها از طرف محکمه استیناف بعنوان اینکه مانع نداشت که طبق ماده ۳۰۹ قانون آزمایش بعنوان عرضحالی اعتراض به حکم مبادرت نماید صحیح نیست بتنقدیم عرضحالی اعتراض به حکم مبادرت نماید منحصر باعتراض اصلی زیرا طریق اعتراض شخص ذات بحکم منحصر باعتراض اصلی بوده و مشار الیها مطابق ماده ۱۴ قانون مزبور حق اعتراض طاری دارد بدون اینکه محتاج بتنقدیم عرضحال جدید باشد - ثانیاً استدلال محکمه باینکه (انصاف مستأجر از شکایت بصلاحیه اعتراض موثری نیست که خلیلی بر حکم مزبور وارد سازد چه آنکه ممکن است اقامه دعوی مزاحمتی که از طرف مستأجر شده و در جریان رسیدگی مزاحمت مرتفع و مستأجر از تعقیب و شکایت خود صرف نظر نماید) بیوجه است زیرا در صورتیکه مزاحمت مرتفع و ملک در

بموجب ماده ۸۸ قانون مدنی - هر گاه مزاحمت نسبت بملک مورد اجاره بعد از قبض واقع شود مستأجر حق فسخ ندارد و فقط میتواند بموجر رجوع کند .

بموجب ماده ۴۸۹ قانون نام برده - اگر شخص مزاحمت دعوی حقی نسبت بعین مستأجره یا منافع آن داشته باشد نمیتواند عین مزبور را از ید مستأجر انتزاع کند مگر بعد از اثبات حق با طرفیت مالک و مستأجر هردو ، -

کسی بدعی به مبلغی وجه نقد بر کسی اقامه دعوی میکشد مدعی علیه دفاع کرده که این وجه بابت بهای قسمتی از ملکی بوده که بدعی علیه فروخته و خریدار تمام ملک را برای مدت پنج سال بدعی اجاره داده که استینفاء منافع بابت طلب نماید و در این مدت استینفاء نموده است مدعی منکر وصول وجه شده و باستناد حکم صادر از عدیه ملک را محاکوم به وقیت داشته است - محکومه مدعی علیه را پس از احتساب مبلغی از بابت استینفاء عایدات نسبت بیقیه مدعی به - محاکوم کرده است - محکوم علیه استیناف داده محکومه استیناف پس از رسیدگی غایبی و اعتراض چنین حکم داده (عدمه اعتراضات مفترضه بر حکم مفترض عنده خلاصه این است که اولاً مدعی از دعوی اقامه شده بعنوان وقیت مشار الیها را مستحضر نموده مضافاً باینکه مدعی تسلیم به حکم شده و دعوی مزبور را هم در خارج به صلح خاتمه داده اند ثانیاً مستأجر محل در دعوی تصرف عدوانی علیه کسانی که مدعی بوده اند مداخله در عوائد محل نموده پس از آنکه حکم برفع مزاحمت صادر شده شرحی بصلاحیه نوشته از شکایت و تعقیب سرفناظر نماید -- اعتراضات مزبوره غیر قابل توجه است زیرا اولاً فرضاً که مشار الیها را از دعوی اقامه شده مستحضر نموده باشد شخص او پس از استحضار

آمده باشد موجبی برای مطالبه وجه مزبور باقی نیماند را بعما مدعی علیها از محکمه تقاضا کرده است که کواهی نامه با داده شود برای آوردن مدارک اثبات حقانیت خود و محکمه نوجویی به تقاضای مزبوره نکرده و از این بان نداده است علیهذا حکم ورد شکایت تمیزی از جهات مذکوره معلوم و بوجوب ماده ۴۳ اصول حاکمات اصلاحی قضی (یشود...)

تصرف مستاجر باقی بوده مطابق قرارداد ابرازی میباشد مال الاجاره در عرض وجه فته طلب محسوب شود و تحقیق از این مطلب نایر در قضیه داشته و قبل از تحقیق و تشخیص آن مبادرت بصدر حکم موقع تحواهد داشت *لذا* در صورتیکه وجه سند مرک دعوی بابت آن معامله همین ملک باشد که مدعی آنرا فروخته و بر حسب اظهار او مستحق للغیر در

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

درمورد سرقت مقرون به آزار با شرکت چند نفر

آنها را بتوان استدعاءی تعیین تبعی تلقی کرد چون اعتراض نکرده اند تأثیری ندارد و از حیث تشخیص صدرر عمل مورد حکم از مشارالیهم اشکال موثر موجب نقض بر حکم محکمه جنائی بمنظار نمیرسد و قسمت مزبور از حکم مزبور ابرام میشود لیکن چون اعتراض مدعی العووم استیناف بر حکم محکومیت خلاصه و بالنتیجه بشرح ذیل :

۱ - سرقت مطابق تشخیص محکمه حاکمه مقرون به تمام شرایط پنجگانه مندوج در ماده ۲۲ قانون مجازات عمومی بوده -

۲ - بر فرض تصور شود وارد بامداده استفاده محکمه (۲۲۳ قانون مذکور) اطباق دارد چون بمالحظه و قوع جرح ضمن سرقت عمل متهیین مشمول جزء اخیر آن ماده بوده میباشد حد اکثر مجازات مقرر در ماده مزبوره که ۱۵ سال حبس با اعمال شاقه همیا شد تعیین شده باشد و محکمه حد اکثر مجازات را معین نکرده است

۳ - محکمه عمل هر یک از متهیین را با عنوان

شرکت در ارتکاب جرم تطبیق و در مقام تعیین مجازات بقسمت اخیر ماده ۲۲ قانون مذکور استفاده کرده در صورتیکه در مورد سرقت عنوان مزبور از حیث تعیین مجازات مورده ندارد) بر حکم مورد درخواست وارد است - زیرا اولاً بر حسب مستفاد از حکم محکمه ظاهرآ سرقت مورد دعوی مقررتا به پنج شرط از شرایط مندرج در ماده ۲۲ قانون مذکور و همچنین وقوع جرح در ضمن آن در نظر محکمه هر روز بوره و ثانیاً طبق عرف و عادت و

بوجوب ماده ۲۴۳ قانون مجازات عمومی - هرگاه سرقت مقرون به آزار یا تهدید باشد مجازات مرتكب یازده سال حبس با اعمال شاقه است و اگر جرحي نیز واقع شده باشد به حد اکثر مجازات مزبور محکوم میشود

بوجوب ماده ۳۷ قانون نامبرده - هرگاه چند نفر مرتكب یک جرم شوند به نحویکه هر یک فاعل آن جرم شناخته شود مجازات هر یک از آنها مجازات فاعل مستقل است ...) چند نفر شباوه با کلید ساختکی بخانه کسی رفته و پس از آزار به زن و دختر و ورود جراحات بر آنها مقداری طلا بر سرقت میبرند - بر اثر تعقیب پارکه بدایت محکمه جنائی عمل آنها میمول ماده ۲۴۳ دانسته و عمل یک نفر از آنها را برای نهیه کلید مشمول ماده ۲۴۴ (راجح به تهیه و ساختن کلید و یا تبدیل آن) دانسته و با رعایت ماده ۲ الحاقی و ماده ۲۷ هر یک از آنها به سال حبس با اعمال شاقه و برای تهیه کلید به شش ماه حبس تابعی محکوم کرده است - محکمو مین و مدعی العووم استیناف تمیز خواسته اند - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۳۲۵ از ۲۱۵۹ ر. ۹۲۸ چنین رای داده اند :

(اعتراض یکنفر از میحاکوم علیهم که از حکم محکمه جنائی استدعای تمیز کرده بالنتیجه مینی بر انکار عمل مورد حکم چون راجح بمحابیت دعوی و ابراد بمنظار محکمه حاکمه است بر حسب استنباط از دلائل و تحقیقات قابل اعمال نظر تمیزی نیست و نسبت بدو نفر دیگر از محکوم علیهم بر فرض تقاضای

سه سال حبس با اعمال شاقه در باره متهمن بدون احراز موجبات تخفیف مخالف قانون محسوب و حکم مذبور در این قسمت از محکومیت مشار اليهم بموجب ماده ۳۰۴ اصول محکمات جزائی بااتفاق آراء تقض و ختم امر به محکمه جنائي ... رجوع میشود)

مستنبط از مجموع مواد مربوط بر قلت که اجتماع برای سرقت از امور مشدده مجازات مقرر گردیده معلوم میشود اگر چند نفر متفقاً عمل سرقت را انجام دهنده هر یک فاعل مستقل بشمار میروند و باید طبق قسمت اول ماده ۲۷ تعیین مجازات شود بنا بر این حکم محکمه جنائي مبنی بر تعیین

تصمیم دیوان عالی تمیز بر ابرام

راجع به حضوری سناختن حکم محکمه استیناف

در مورد متهی که وکیل فرستاده است

محکوم علیهم از قرار مذبور تمیز داده -- دیوان عالی تمیز شعبه (۵) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۳۸۷ ر ۶۲۰
تغابنخ ۲۸ ر ۹۶ ۱ چنین رای داده است :

(نظر باینکه طبق محتویات پرونده مستدعیان تمیز برای جلسه دعوت شده و اخطاریه وقت را رویت کرده اند و با اینحال زائد است که در جلسه مذبورة حاضر نشده و وکیل فرستاده اند حکم محکمه که بر اثر رسیدگی در آن جلسه صادر شده طبق مستنبط از ماده ۳۵۲ حضوری محسوب بوده و همان طوری که در قرار تمیز عنه اشعار شده قابل اعتراض نبوده و چون از طرف مستدعیان تمیز هم اعتراض موجهی ذکر نشده اشکال دیگری هم در قرار مذبور بنتظر نمیرسد لذا بااتفاق آراء ابرام میشود --)

طبق ماده ۳۵۳ اصول محکمات جزائی - روز رسیدگی بر حسب اصول بطرفین اعلام میشود و بطرفین میتوانند شخصاً حاضر شوند با وکیل بفرستند ولی اگر حاضر نشندند و وکیل هم نفرستادند رسیدگی محکمه استیناف بتأخیر تعیین شوند (۰۰۰)

چند نفر متهم که در محکمه چنجه تبرئه شده اند بر حسب در خواست استیناف از طرف مدعی العموم در محکمه استیناف با حضور وکیل آنها مورد رسیدگی واقع و حکم ابتدائی فیض و متهمن محکوم مذبوند - بر اثر اعتراض آنها بر حکم مذبور محکمه استیناف پس از رسیدگی بعنوان آنکه رسیدگی محکمه بواسطه حضور وکیل آنها حضوری محسوب است قرار رد عرضیحال داده است -